

fang (hvilke stoffer og i hvilke mængder). Hertil kommer i givet fald almene hygiejniske forhold m.v.

Ud fra almindelige retssikkerhedsbetragtninger må de angivne hovedhensyn i alle tilfælde være af en sådan karakter og detaljeringsgrad, at der gives både virksomheden og de andre interesserede parter, jfr. § 65, stk. 2, et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere sagen i et eventuelt klageperspektiv. Af samme grund skal der ved den i § 65, stk. 2, foreskrevne direkte underretning af de omtalte interesserede parter medfølge en redegørelse for disse hovedhensyn.

Til nr. 5

Efter de gældende bestemmelser i miljøbeskyttelseslovens § 72, stk. 3 og 4, må bygge- og anlægsarbejder ikke påbegyndes, medens klagefristen for en godkendelse eller tilladelse løber. Desuden følger det af bestemmelserne, at bygge- og anlægsarbejder, hvis der indgives klage, ikke må påbegyndes, før miljøstyrelsens afgørelse i klagesagen foreligger. Miljøstyrelsen kan dog, når klagefristen er udløbet, meddele dispensation til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder.

Efter de foreslåede bestemmelser vil det være sådan, at den myndighed, der meddeler godkendelsen eller tilladelsen, kan bestemme, at bygge- og anlægsarbejder må påbegyndes, når godkendelsen eller tilladelsen er meddelt.

Hovedsigtet med ændringsforslaget er en praktisk og administrativ forenkling, der åbner mulighed for, at bygge- og anlægsarbejder kan iværksættes, når dette skønnes ubetænkeligt, også mens klagefristen løber.

Med ændringsforslaget tilsigtes der, uanset at dispensationsadgangen udvides og henlægges til kommunalbestyrelser respektive amtsråd, ingen ændring i forhold til den praksis, der har været gældende efter de hidtidige bestemmelser. Hovedreglen vil således fortsat være, at der kan meddeles dispensation til påbegyndelsen af bygge- og anlægsarbejder, hvis det er utvivlsomt, at den pågældende virksomhed etableres et hensigtsmæssigt sted. Ved denne vurdering skal der på den ene side lægges stor vægt på, om den pågældende virksomhed skal etableres i et område, der

efter planlægningslovgivningen er udlagt til erhvervsbebyggelse, og på den anden side om virksomheden etableres i eller i nærheden af forureningsfølsomme områder.

For at sikre, at miljøstyrelsen som klagemyndighed kan stå tilstrækkeligt frit, når det skal vurderes, om en godkendelse eller tilladelse kan opretholdes, åbner de foreslåede bestemmelser mulighed for, at miljøstyrelsen som klagemyndighed kan tilsidesætte en allerede meddelt dispensation til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder.

Efter de foreslåede bestemmelser kan miljøstyrelsen, uanset at der er meddelt dispensation, bestemme, at bygge- og anlægsarbejder ikke må påbegyndes, eller at bygge- og anlægsarbejder, der allerede er påbegyndt, skal standses.

Til nr. 6 og 7

Ændringsforslagene er en konsekvens af ændringsforslag nr. 5.

Til nr. 8

Lovforslaget indeholder bestemmelser, som udtrykkeligt nævner, at hvis en overtrædelse begås af en kommune eller af et kommunalt fællesskab, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Disse bestemmelser udfylder det »hul i loven«, som er opstået efter at højesteret den 29. januar d.å. i kildeskattesagen mod Farum kommune statuerede, at kommuner ikke kan pålægges bødeansvar efter gældende straffebestemmelser, som ikke udtrykkeligt nævner kommuner. Det havde indtil da været opfattelsen, at kommuner som byherre, driftsherre, arbejdsgiver eller lignende ligesom bl.a. aktieselskaber kunne straffes, og der var også domspraksis herfor.

Indtil de nye bestemmelser træder i kraft vil kommuner efter den ændrede praksis ikke kunne drages til ansvar for overtrædelser efter miljøbeskyttelsesloven. Det foreslås derfor at straffebestemmelsen for kommuner i lovforslagets § 1, nr. 28, sættes i kraft hurtigst muligt efter lovens vedtagelse, dvs. den 1. juli 1986.